

Zbornik sudske prakse

Predmet C-97/17

**Europska komisija
protiv
Republike Bugarske**

„Povreda obveze države članice – Zaštita prirode – Direktiva 2009/147/EZ – Očuvanje divljih ptica – Posebno zaštićeno područje (PZP) – Klasificiranje kao PZP-a područja koja su s obzirom na broj i veličinu najprimjerenija za očuvanje vrsta navedenih u Prilogu I. Direktivi 2009/147 – Područje važno za očuvanje ptica (PVOP) – PVOP Rila – Djelomično klasificiranje PVOP-a Rila kao PZP-a”

Sažetak – Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. travnja 2018.

1. *Tužba zbog povrede obveze – Predsudski postupak – Opomena – Razgraničenje predmeta spora – Obrazloženo mišljenje – Detaljno navođenje prigovora*

(čl. 258. UFEU-a)

2. *Tužba zbog povrede obveze – Akt kojim se pokreće postupak – Navođenje prigovora i tužbenih razloga – Formalni zahtjevi – Nedvosmisleno formulirani zahtjevi tužitelja*

(čl. 258. UFEU-a; Poslovnik Suda, članak 120. t. (c))

3. *Okoliš – Očuvanje divljih ptica – Direktiva 2009/147 – Odabir i određivanje granica posebnih zaštićenih područja – Diskrecijska ovlast država članica – Granice*

(Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2009/147, čl. 4. st. 1. i Prilog I.)

4. *Tužba zbog povrede obveze – Dokaz povrede obveze – Komisijin teret dokazivanja – Podnošenje dokaza o povredi obveze – Valjani izvori informacija*

(čl. 258. UFEU-a)

5. *Okoliš – Očuvanje divljih ptica – Direktiva 2009/147 – Klasificiranje kao posebno zaštićeno područje – Obveza država članica – Povreda obveze – Kriteriji za ocjenu – Uzimanje u obzir popisa važnih područja za zaštitu ptica u Europi – Dopuštenost*

(Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2009/147, čl. 4. st. 1.)

1. Vidjeti tekst odluke.

(t. 18., 19.)

2. Vidjeti tekst odluke.

(t. 23., 24.)

3. Margina prosudbe kojom raspoložu države članice prilikom odabira područja koje je najprimjerenije klasificirati kao posebno zaštićeno područje (PZP) ne odnosi na mogućnost da se kao takva klasificiraju ona područja koja se za to prema ornitološkim kriterijima čine najprimjerenijima, nego isključivo na primjenu tih kriterija radi određivanja područja najprimjerenijih za očuvanje vrsta navedenih u Prilogu I. Direktivi o pticama. Stoga, s jedne strane, odluka o klasificiranju i granicama PZP-a mora se temeljiti isključivo na ornitološkim kriterijima određenima Direktivom o pticama. S druge strane, država članica ne može, na temelju toga što raspoložuje marginom prosudbe u pogledu izbora PZP-a, kao PZP klasificirati područja koja su s obzirom na broj i ukupnu površinu očito manja od broja i ukupne površine područja za koja je utvrđeno da su najprimjerenija.

(t. 64.-66.)

4. U okviru tužbe zbog povrede obveze na temelju članka 258. UFEU-a, na Komisiji je da dokaže postojanje navodne povrede obveze. Ona Sudu mora dostaviti elemente potrebne za njegovo ispitivanje postojanja te povrede i pritom se ne može pozvati ni na kakvu presumpciju. Međutim, ta institucija, koja ne raspoložuje vlastitim istražnim ovlastima u tom području, u velikoj mjeri ovisi o elementima koje dostave podnositelji pritužbi, javna ili privatna tijela koja djeluju na području dotične države članice i sama navedena država članica. Isto tako, svi službeni dokumenti koje su izdala tijela predmetne države članice mogu se smatrati valjanim izvorom informacija u svrhu Komisijina pokretanja postupka iz članka 258. UFEU-a.

(t. 69., 70.)

5. Ažuriranje znanstvenih podataka potrebno je za utvrđivanje stanja najugroženijih vrsta i onih koje čine zajedničku baštinu Unije kako bi se kao posebno zaštićena područja (PZP) klasificirala najprimjerenija područja i potrebno je koristiti se najnovijim znanstvenim podacima dostupnima u trenutku isteka roka iz obrazloženog mišljenja. Neovisno o tome, u nedostatku drugih ažuriranih znanstvenih podataka koji mogu opravdati samo djelomično klasificiranje područja važnog za očuvanje ptica (PVOP) kao PZP-a, Komisija je s pravom u tužbi smatrala da popis PVOP-a čini najažurniju i najprecizniju referencu koja omogućuje ocjenu je li država članica dovoljan broj i površinu područja klasificirala kao PZP u smislu članka 4. stavka 1. Direktive o pticama. Naime, iako nije pravno obvezujući za države članice u pitanju, taj opis sadržava znanstvene dokaze koji omogućuju ocjenu je li država članica ispunila svoju obvezu koja proizlazi iz te odredbe.

(t. 81., 82.)